

מכתבים

(המשך מעמוד 11)

נדב להזכיר לרשות השידור באמצעותכם כי קיימים עוד כמה נושאים השייכים ל" תחום זה של המאבק לחירות. מן העבר הקרוב קיימות המלחמות לחירות של אלג'יר, קניה וקובה, ומן ההווה קיים מאבק הגבורה לחירות בצ'ילה, ארגנטינה, באסקיה, אריתריה, צפון אירלנד, רודויה ודרום אפריקה.

משה פאזל ברמי, ראשון לציון

השיבה הרצויה

אני רוצה להעיר כמה הערות למאמר של אורי אבנרי על שיטת הבחירות האור" רית (האיכר והברז, העולם הזה 2066). לדעתי שכה מר אבנרי בניתוחו שתי נקודות חשובות.

א. ראש הממשלה בבריטניה נבחר ע"י הפרלמנט שחבריו נבחרים בבחירות אזוריות.

ב. בבחירות האזוריות המפלגה מתחשבת בדעת הבוחרים כלפי המועמד שהיא מציגה.

לדעתי הבחירות האזוריות הן טובות ורביכולתן לנטרל במידה מסויימת את מנגנוני המפלגות בתנאי שיונהג מישטר נשיאותי, כמו בארצות הברית.

את המדינה יש לחלק ל-101 אזורי בחירה כשבכל אזור אותו מספר מצביעים, פחות או יותר. את מספר חברי הכנסת יש להגדיל ל-201. הרשימות שלא תזכנה בייצוג בבחירות האזוריות, יצורפו לסיכום ארצי ויקבלו מנדטים בהתאם לשיעור הקור לוח הכלל ארצי שצברו, בלי אחוז חסי. מה, כך תזכה כל קבוצה לייצוג מינימאלי. חברי הכנסת שיבחרו עליפי שיעור ארצי יוכלו לשמש כסגני-שרים או ראשי ועדות בכנסת אך נבחר פנים ואופן לא כשרים בממשלה. כל נבחר לא יכהן יותר מאשר שתי קדנציות רצופות. הוא יוכל להציג את מועמדו מחדש אחרי הפסקה של שתי קדנציות.

שיטת בחירות כזו תבטיח ייצוג אמיתי לכל האזרחים והדעות במדינה, תקטין את השפעת המנגנונים המפלגתיים ותבטיח דינאמיות במוסדות הנבחרים בהתאם וב" חפיפה להתפתחות החברתית במדינה. יוסף כשארי, רחובות

החור שבלירה

הסיפור המגוחך, במדור אתה והלירה, על מידת התאמתו של מר עזרא ששון, המנהל של מרכז הסרט הישראלי, לתפקידו החדש בקונסוליה הכללית בלוס אנג'לס — מתאים יותר למדור, אילו היה כזה, "החור שבלירה" ואת כותרתו היה צריך להכתיר כ"סיפור בדים".

תחת הנהלתו של מר עזרא ששון הפך מרכז הסרט ממרכז-תככים, בשירותי מפלגה המתאימה והמפיקים המסויימים, למחלקה כלכלית הפועלת בשירות המשק והכלכלה של ישראל, לשיפור מאון הישלומו של המדינה ועידודה האמיתי והכלכלי של תעשיית הסרטים בישראל. לכתוב שששון אחראי ל"גירושם" של חברות יוניברסאל ווורנר מישראל — זו בוודאי יצירה מקורית, הראויה לפרס ה" תרבות והאמנות הבדאית של מדינת ישראל. אתם החוגים, במשרד המסחר והתעשייה ובתעשיית הסרטים בישראל, שבחשו בקדירה הפוליטית המפלגתית של "סרטי אנטבה" (ותוצאות תבשילם המוקדה הוא סרט הפרסום למערך: "מבצע יונתן"), הם המנסים עתה להכפיש ולהשמיץ את הישגיו הנאמון, במלוא מובנה של המונח, עזרא ששון.

מפיקים של סרטי-עלילה, שששון לא החשיב את קשריהם לשרים ושועים, מפיצים עתה את סרטיהם לעליות-הדם של ששון, את הטיפול בחברות הענק של הוליווד הכשילו נאמני המפלגה במשרדי הממשלה והכישלון החרוץ הוא כישלונם שלהם ושל מי שמחזיק בכספי משלום המיסים את המשרד של "הסרט הישראלי" בלוס אנג'לס בהוצאה שנתית של 12 אלף דולר. עזרא ששון יהיה האיש הנכון במקום הנכון בלוס-אנג'לס ואת הדאגה האמיתית, גם לנו וגם ללירה, כדאי שעורך המדור יקדיש לתככים המפלגתיים הנערים עתה כדי להעביר את מרכז הסרט לדרג מיפלגתי, במקום להשאיר את המשך פיתוחה ועידודה של תעשיית הסרטים בישראל על בסיס כלכלי טהור.

אלכס מסיס, ניו יורק

TIME
מנטול

TIME Menthol
מרעננת ועדינה בכל עת ובכל עונה

תערוכת אמריקאית * בטעם מנטול רענן * קינו סיזו פילטר * תוצרת רובק

פרסום דיר יעקבסון

M3